

" Je gaat niet als eigentijdse moderne kunstenaar...(deel 1)"

Je gaat niet als eigentijdse moderne kunstenaar die alleen het zoet, de zwaarte en de zwoelte zoekt in zijn kleurrijke leven in Parijs in je eentje naar een dure vreettent (de Coupole met de lange witte damasten tafelkleden waar je als ondertafel speleoloog van alles kunt uitvreten als je met de juiste dame bent of in de Select aan de overkant, waar ze helemaal geen tafel kleden hebben, dus daar ga ik niet naar toe met de SuperZoennis).

Eten om af te vallen, maar vooral om op te vallen, dus ik spuit eerst voor een halve meier een halve fles Opium leeg op mijn naakte, glad geschoren, goed ingeoliede lijf als ik uit bad kom om breeduit te kunnen geuren als een berk in het voorjaar met klamme loten, pardon, lamme kloten.

Ik ben zoals U weet Salvador Dali niet die zich in wreef met stinkende vis olie, omdat ik toevallig geen viswijf ben, maar wel kan worden met die moderne mediese technieken als ik mijzelf in de transseksjuwelen ombouw gooi. Even pimpen die hap tot je hele handel Bling Bling is. Maar even serieus. Why do women smell like fish, vroeg mij laatst een Ameri kaan. Vraag ik mij ook vaak af tijdens zon en feestdagen. Kerstmis bijvoorbeeld. Vreetfeest ter ere van het kerstkindje. Alsof die er wat aan heeft. Waarom houden mannen van haring? Omdat 't naar kut smaakt. Vraag maar aan de miljoenen overtuigde beroepsbeffers ter land, ter zee en in de lucht. Fiets 'm d'r in. Allemaal haring opschrokkers. Ja, die kunnen schrokken, grote brokken. Daarom is dat eerste vaatje ook zo duur omdat de liefhebber het een hele winter met zijn win terpeen zonder heeft moeten stellen. Tot ze stikken in een graat. Zal je bij beffen niet zo gauw gebeuren of je moet een gratenkut treffen, da's pech!

Ik houd niet van haring, wel van beffen, als je de juiste vrouw treft, anders geef ik liever de pijp aan Jan-Maarten R. te Heemstede, die als Albert Heijn werknemer samen met Hyacintha overal een punt aan weet te draaien. En ik zie vooral niets in die van onderen glad geschoren vrouwelijke zakentiepes met d' r kale mossels in d'r zakjurken of deux pièces, dat zijn toch net kleuterkutjes of van die Playboy juffrouwen met zo'n rechtopstaand streepje dat er doorheen loopt, dat is toch ook niet normaal meer. Ik wil best een vrouw waar een streepje door heen loopt, graag zelfs, want gewoon is maar gewoon en ik houd van exclusief, ook van onderen. Nogal logies dat ik als man wat in de war geraakt ben door al die veranderingen in de seksjuwelen jungle en ooit eens overwoog het voortaan maar bij de mannen te zoeken, maar dat werd ook al geen succes omdat ik niet genoeg homoseksjuweel was zei mij de voorzitter van die Klup! Geen wonder!

De vrouwtjes maken het er zelf naar met hun geschoren schaamtes. Terug naar de natuur is mijn motto, dus een flink be haarde venus delta en anders stap ik af! Na afloop wel even tanden poetsen en een stevige slok van een driesterren cog nac of een dubbele whisky om de zaak te ontsmetten, anders heb je net al de Goede Sint vandaag nog een schimmel tussen je benen en een opgezette strot als een voetbal dankzij een gonorrhoeuze keel ontsteking . Niet dat ik die ooit gehad heb, maar je kan nooit weten. De vrouw die ik mateloos bemin is overigens kerngezond, dus maakt U zich vooral geen illusies.

Ik behoorde in het verleden gelukkig tot de overbekende landelijke familie Poenzat uit de Quote, dus.... for ever party time en laat Bak Ellende van het CDA met zijn griffermeerde glimpieperskop maar lekker schuiven. Het liefst onder de tram. En verder: Let it all hang out! De New Yorkse seksjuweel geobsedeerde bejaarde schilder Sidney Klein noemt mij een ex-hippie, maar hij vergist zich danig, die befaamde beroepsoudenhoer. Terug naar mijn onderwerp.

Geen gelul: Tijd voor een lekker geurtje. Keuze genoeg, maar ik ga gelijk plat voor een zeer zwaar parfum en dan maakt het mij niets uit of het een doorgewinterde door de seksjuwelen wol geverfde dame is, laat dat even gezegd worden, want we moeten niet kieskeurig zijn! Ik houd alleen niet van jonge teven onder de vijftig met hun onrijpe mossels. Wie wwil er nou een onrijpe pruim eten? Ik niet! Alleen een rijpe pruim.

In de eenentwintigste eeuw vallen de slipjes met verbazingwekkende snelheden op de enkels. De kruidige, zware exo tische geuren wolken op, geuren die veel beloven voor mannen die gewend zijn veel te geven, en aldus de gepassioneerde vrouwen in vreugde laten leven. Hoe kort stondig dat ook is.

© augustus 2014, fredvanderwal, BasicPublishing.nl